

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 134.

Liubljani, v torek 16. junija 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 13. junija.

Trst!

V poslaniški zbornici se je včeraj in danes skoraj vsa razprava sukala o Trstu. S 1. julijem t. l., torej že čez 14 dni, imajo namreč prenehati predprave, ki sta jih Trst in Reka kot prosti luki vživala, in obe mesti postanete enaki drugim večjim mestom in boste morali carino plačevati od vsega blaga, ki ste ga dozdaj za svojo rabo dobivali brez carine. Vsled tega je nastalo veliko tarnanje v Trstu, ki je po njegovih poslancih te dni odmevalo tudi po državnozbornski dvorani. Vsi tržaški poslanci so poprijeli besedo in se skušali med seboj, kdo bo britkeje tožil. Tržaški listi so že pred nekaterimi dnevi svetu ponosno naznanjali, da bo poslanec Burgstaller pri tej priliki govoril dolg govor; obajjo ni bilo res, govor ni bil dolg, in govoril ga tudi ni, marveč le čital. Tržačani, je rekel, s strahom pričakujejo dné, ko Trst preneha biti prosta luka, ker brez daljše prehodne dobe mahoma izgubé vse pravice. Obžalovati je, da se zakon le malo dni prej sklene, ko ima zadobiti veljavo. Tržačani vsled tega nimajo časa, pripravljati se na ta preobrat in potrebno preskrbeti. Njih glavna želja pa je, da naj se kupcem pri posledobnem plačevanju carine in davka dovolijo polajšave, ki jih je vlada že obljubila, ker bo to jako pomirljivo vplivalo na tržaško prebivalstvo.

Tudi je treba skrbeti še za eno železnico, ki bi šla čez Karavanke in Ture, ter bi Trst vezala z notranjimi deželami; enako bo treba vladi misliti na znižanje voznih tarifov po suhem in po morju. Ljudje zunaj Trsta si od prenehanja proste luke delajo velike nade, Tržačani sami pa s strahom in trepetom gledajo v prihodnost, in če bi vlada ne hotela ustrezati njihovim željam, morali bi obupati nad osodo tržaškega mesta!

Minister Bacquehem je tolažil Tržačane, češ, da odprava proste luke ni prišla kar čez noč in nenadoma, kakor je tožil Burgstaller. Prenehati bi bila morala že z 31. decembrom l. 1889, pa se je podaljšala za poldrugo leto, da so se dovršila skladišča

za spravlanje ne zacarinjenega blaga; dalje so se s posebnim zakonom dovolile posebne pravice za industrijalna podjetja v Trstu, s tem zakonom pa se dovoljujejo še daljše polajšave, ki Trstu zagotavljajo prosti razvoj njegove trgovine. Tržačani torej nimajo uzroka tolikanj tarnati.

Trgovskemu ministru pritrjeval je tudi finančni minister Steinbach in Tržačane tolažil, da bodo tudi finančni uradi kolikor mogoče ustrezali njihovim željam in potrebam in da jim je že zaukazano, ljudem ne delati kakih sitnosí in nadleg.

Tudi moravski poslanec Gompertz si je prizadeval pomiriti Tržačane, ter jih je opozarjal na obljube, ki jih vlada v „Wiener Abendpost“ dela tržaškemu prebivalstvu in ki jih bo gotovo tudi spolnila. Po njegovem mnenju bi bilo skoraj najbolje posledobno carino pavšalirati. Vlada bi le malo žrtvovala, pa lepe uspehe dosegla v gospodarskem in političnem oziru.

Ali vse tolaženje in pomirjevanje je bilo zastoj in je tako malo vplivalo na tržaške zastopnike, da sta Luzzatto in Stalitz enako trpko govorila, kakor Burgstaller. Prvi sladkim besedam ministrovim zato ni hotel verjeti, ker v zakonu nič ne stoji o prizanesljivosti, katero jim obetajo, drugi pa se huduje zaradi določbe, da naj za posledobno carino čakajo le trgovce, ki zastavijo državne papirje, ali s posestvom svojim dajejo poroštvo, da gotovo plačajo na dolgu ostalo carino. To je hudo za trgovce in zadosti bi bilo terjati poroštvo samo za polovico cene, ker za drugo polovico vrednost blaga samega daje poroštvo. Sicer pa govornik ne more tajiti, da je za Trst dovoljena diferencijalna carina velika dobrotá.

Poslanci tržaški so torej tarnali, ministri so tolažili, ali drugi poslanci so rekli, da drugače ne gre in da morajo skoraj prenehati pravice, ki jih je tržaško mesto na škodo drugim deželam dozdaj vživalo. Poročevalec je bil, kakor sem že poročal, baron Švegelj, ki je v temeljitem govoru zavračal pritožbe Tržačanov in našteval dobrote, ki jih Trst že vživa in ki se mu še obetajo. Zlasti je omenjal železničnih tarifov, ki so v primeri z drugimi kraji

tako ugodni, da prebivalci dežele Kranjske, ako hočejo n. pr. kaj po železnici naročiti iz Krakova, dotično blago ceneje dobivajo čez Trst, kakor naravnost. Sicer pa se je razven druge železnične zveze z notranjimi deželami vse zgodilo, kar je sploh potrebno, da se Trstu polajša prestop v nove razmere. Tudi olajšava, ki jo priporoča Stalitz gledé polovičnega poroštva, se bode dovolila in se vladi priporoča v posebni resoluciji. Jaz mislim, rekel je konečno baron Švegelj, da se mora odpraviti prosta luka, ker to s silo zahtevajo razmere, kakoršne so nastale po splošnem prometu. Ali Trst se bo po gospodarski zvezi z drugimi deželami vtrdil in novo cvetje razvil. Sedanje težave bodo hitro in brez velike škode za Trst premagane, Trst bo rešen iz vezi presodkov, tesnosrčnosti in brezupnosti. Tržaški poslanec (Burgstaller) je sklenil svoj govor s klicem: Živio Trst! Tudi jaz pozdravljam Trst z enakim klicem in z željo, da naj se Trst v prihodnosti krasno razvete. Novi Trst, odrešeni Trst — Trieste redenta — naš Trst naj postane velik in mogočen!

Te z veliko navdušenostjo govorjene in proti italijanski irredenti obrnjene besede so zbudile v zbornici živahno odobravanje. Pri glasovanju bil je zakon potrjen brez premembe, ter so bile sprejete tudi nasvetovane resolucije.

V današnji seji bil je na vrsti zakon gledé nove užitninske črte v Trstu, ki po 1. juliju t. l. postane zaprto mesto in bo moral po zgledu drugih takih mest plačevati vžitnino od vina in mesa in drugih takih reči, ki se bodo vozile v mesto. Vlada je v to črto potegnila tudi nekatere vasi iz okolice, kar sem obširneje popisal že v poročilu o dotični seji davkarskega odseka. Kakor so tržaški poslanci temu zakonu nasprotovali že v odseku, tako so se mu protivili tudi danes v zbornici sami. Luzzatto je omenjal, da najvažnejše določbe tega zakona močno škodujejo koristim občine in vsega prebivalstva, zlasti pa revnejšega ljudstva, in da zaradi tega on in njegovi somišljeniki ne morejo glasovati za to postavo. Tudi vžitninska črta ni prava, vžitnina sama pa previsoka, zlasti bo Tržačane preplašilo, če bodo morali posledobno plačati vžitnino

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

„Tu je sled!“ zavpije eden izmed nju, ter kaže na stezo, ki se je vila ob potoku.

„A ropar!“ vpije agent. „Do tu doli je šel, da bi nas zmotil — ali gre sled navzgor?“

„Ne, navzdol.“

„Prav, tako sem si mislil.“ Zopet prime psa ter ga sili vohati stopinjo, ki se je videla na ilovnati zemlji. Pressmann jo natanko izmeri. Pes se brani zopet slediti ter uboga še-le potem, ko mu začne s palico pretiti. Tudi na to le leno postopa okoli. Ko pa pridejo mimo šole — glasno zalaja in se spusti v dir.

Na pragu se prikaže učitelj.

„Ali niste danes zjutraj videli Jurija Hadfielda ali njegovega sina?“ vpraša agent.

„Oba pred dvema urama“, odgovori učitelj.

„Ali veste, če sta v vasi?“

„Prišla sta iz Kemnare, mislim, in hitro sta stopala navzdol v Malibory.“

„A — hitro?“

„Da, pozdravil sem ju, a ona sta odgovorila, da se jima mudi in se ne moreta zadržavati.“

Jan Blumfield pogleda redarstvenike, ki mu na ta pogled odgovoré s sporazumljivim nasmehom. „Vse v redu!“ zavpije agent in tleskue z jezikom. Black je bil že daleč. Četrt ure pozneje sledil je Petra okoli vasi ter se vrnil na kraj hudodelstva, kjer vpričo coronerja obstoji pred mladeničem.

„Saj sem vam rekel“ — vpije agent — „tu je morilec!“

„Ni res! To je izdajstvo!“ vpije dvajset glasov. „Ko se je vršil umor, ni bilo ni očeta, ni sina v vasi!“

„Pes je gospodu in gospod je psu podoben“, dé Peter, „Sassanahi (Angleži) so vsi jednaki!“

„Tiho Peter, potrpi!“ kliče mu oče v irskem jeziku. „Spominjaj se svojih bratov in sester in njim na ljubav potrpi. Če prideva midva v ječo, ne preostaja za nje družega, nego workhouse ali smrt!“

Mladenič povesi glavo.

„Nedolžna sta, milost!“ vpijejo Irci

„Dokaz, da sta kriva, nam je tudi sočutje, ki jima izkazujejo ti lenuhi!“ šepeta agent coroner-ju.

„Jaz tudi tako mislim!“ odgovori mu ta, obrne se k redarstvenikom in ukaže:

„Peljite ju v ječo!“

Pretéče mrmranje čuje se od vseh strani. A redarji poprimejo tojage in množica je odstopila, da so odpeljali jetnika.

„Jurij“, zakliče mu glas, „bodi brez skrbi radi otrok. Obljubljam ti skrbeti za tvoje in tvoj dom, kakor za svoje in svoj dom.“

„Hvalo ti, brat! Bog ti poplati!“ odvrne Hadfield.

„Bodi srčan, Peter!“ opominja drug krotkejši glas; „saj vémo vsi, da sta nedolžna, in to bodemo spričali!“

„Spričajte le, kolikor hočete!“ vpije Pressmann ter pazno gleda, odkod je prišel glas. „Dosegel sem, kar sem hotel. Ta mladenič mora v ječo — potem pustim njegovemu očetu živino — naj jo ima. Več nisem hotel.“

Mladi Irec je lahko spoznal krotki glas.

od reči, ki jih s početkom te postave najdejo v mestu.

Burgstaller je tudi danes čital velik govor — grande discorso, v katerem je povdarjal, da z vpeljavo cesarskega vžitninskega davka Trst zgubi pravico, po kateri so bili njegovi prebivalci oproščeni davka za vse reči, ki jih za se potrebujejo. Ta pravica pa se ne more odpraviti brez pritrditve mestnega zastopa, ker se je mestu priznavala že v izročevalnem pismu iz l. 1382, ko se je Trst pod nadvojvodo Leopoldom združil z Avstrijo. Njemu se zdi krivično, da se Tržaškemu mestu naklada enaka vžitnina, kakor Dunaju, ker žuga Trstu po odpravi proste luke negotova prihodnost, Dunaju pa se obeta sijajen razvoj. Tudi bi se bili morali ozirati na krajevne razmere in ne bi bili smeli v vžitninsko črto vtikati okoličanskih vasi. Tudi državni uradniki bodo imeli vsled te postave veliko škodo, zato on neče glasovati za njo.

Veliko jasneje in tudi z večjim moraličnim vspehom je govoril poslanec Nabergoj, ki zlasti povdarjal, kolika krivica se godi kmečkim okoličanom, katerim se bo vsed te postave podražilo najpotrebnejše okrepčilo — doma pridelano vino. Lahko bi bili napravili drugo vžitninsko črto, katera bi bila po njegovem mnenju krajša in primernejša in bi se ne dotikala vasi. Govor lepo pojasnuje nove razmere v Trstu, zato ga vam pošljem, da ga objavite v celoti.

Ali vsi ugovori tržaških poslancev niso mogli omeščati ministra Steinbacha, ki je tudi danes, kakor že unidan v odseku trdil, da je vpeljava vžitninskega davka nasledek odpravljene proste luke in da ni mogoče pritrčiti vžitninski črti, kakoršno priporoča mesto tržaško. Ta črta se vleče po takih krajih, da je ni mogoče nadzorovati in je tudi za dva kilometra daljša, kakor v zakonu zaznamovana črta. On sam sprevidi, da je hudo za kraje, kateri se pridružijo zaprtemu mestu, ali nekaj enacega se je zgodilo že tukaj na Dunaju, in kakor tukaj, tako se bode tudi tam kolikor mogoče polajševalo ljudem in se z njimi pogodilo, da se po razmeri vsakoletnega pridelka odkupijo od vžitnine, in da smejo odkupnino plačevati v mesečnih obrokih.

Tudi poslanec Wiedersperg je govoril in omenjal, da bi bili on in njegovi tovariši radi pomagali okoličanom in jih izpustili iz črte, da je bilo pa to pri najboljši volji nemogoče. Pri glasovanju obveljal je zakon brez vsakotere premembe po navsvetih odsekovih, ker so bile z veliko večino odklonjene od Luzzatta in Burgstallerja nasvetovane premembe, da naj se raztegne prehodna doba, da naj se vžitnina od slanine od 5 gld. zniža na 4 gld., in in da bodo vžitnine proste reči do 4 kr., ne pa samo do 3 kr. vrednosti. Ker ima zakon v veljavnost stopiti že s 1. julijem, bil je včeraj potrjen v tretjem branju.

Poslancev se je včeraj tako malo udeleževalo seje, da je bila zbornica večidel nesklepčna, in da so morali za glasovanje iz vseh kotov skupaj zganjati poslance, katerih je predsednik pri glasovanju o Luzzattovem predlogu naštel samo 116, katerih je 95 proti, 21 pa glasovalo za omenjeni predlog.

Razven te reči je bil rešen še samostalni predlog gledé osnove zdravniških zbornic, potem je predsed-

„Bog te blagoslovi!“ odgovoril je on, ter se obrnil k svoji nevesti, ki je stala poleg jokajoče Marije, zatirajoč svoje solzé. „Le zaupaj, tebe ne pozabim!“

V trenutku začuje se presunljiv krik iz gnuče, ki je silila proti Ircema.

„Oče, oče ne zapusti nas!“

Bila je Jovanka, ubogo slepo dete, vodéč soboj mlajši sestrici, da bi objeli očeta.

Redarji je neusmiljeno pahnejo nazaj.

„Njegova hči sem!“ vpije sirota ter pade k njih nogam.

„Nimaš uzroka hvaliti se, da si hči ubijalčeva!“ surovo zavpije redar.

„Ne jokaj hči mojega srca, golobica moje duše, kmalu se bodeva vrnila!“ vzdihne Hadfield mrtvaško-bledim obrazom.

„Ne jokaj, ubožica naša!“ tolažita jo Tom in Zalika ter jo vzdigneta kvišku; „saj jutri že pridejo!“ — Odpeljali so otroke domov.

„O da, spominjal se bodem tega!“ zamrma Peter in njegov obraz se strašno spremeni.

Trenotek pozneje izginili so že v senci dreves, ki se vzdigujejo pri vhodu Cromwellovega mostu.

(Dalje sledi.)

nik ob treh popoldne sklenil sejo in prihodnjo sejo napovedal za torek 16. t. m. Na dnevnem redu je splošnja razprava o državnem proračunu.

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. junija.

Notranje dežele.

Budgetna debata. Danes govoré v budgetni debati: dr. Gregr (Mladoček), Jaworski (Poljak), Ciani (Trentinec), Menger (levičar), pl. Hoffmann (nemški nacionalec), Šuklje (Slovenec). Sledeče dni bodo že govorili: poslanec Kaizl (Mladoček), princ Karol Schwarzenberg (češki veleposestnik), knez Liechtenstein (protisemit), Pichler (levičar), Začek (moravski Čeh), Szezipanovski (Poljak), Lienbacher (nemško-narodni konservativec), Perić (Hrvat), Fournier (levičar), Romančuk (Rusin), in Ebenhoch (nemški konservativec). Za budget bode kot generalni govornik govoril pl. Plener, proti pa dr. Herold. Poleg grofa Tasffeja se bode pri generalni budgetni debati oglasil tudi finančni minister dr. Steinbach.

Reforma uprave na Ogerskem. Debata o reformi uprave se v ogerskem državnem zboru počasi nadaljuje. Ta teden bode najbrž generalna debata končana. Pri specialni debati bode opozicija skušala s dolgimi govori stvar zavleči. Vlada je pa trdno sklenila, da se spremeni uprava. Če se bi opozicija preveč ustavljala, hoče vlada predlagati, da se premeni pravilni red tako, da bode moč okrajšati debato, ali pa bode razpustila zbornico. Vlada se nadeja, da bi opozicija se po volitvah v jako pomajšanem številu povrnila v zbornico.

Vnanje države.

Katoliki v orientu. Rusija se dosedaj ni vmešavala v znano betlehemsko afero. Najbrž se ne mara popolnoma sprejeti s Francijo, ker bi potem nobena velevlast ne bila na njeni strani. Vsa zadeva se bode najbrž lepo poravnala mej porto in francoskim veleposlanikom. Za evropski mir pa utegne imeti še ugodne posledice. Rusija sedaj vé, da v orientski politiki nima računati na pomoč Francije in bode torej manj napolnjal svoje strune.

Bolgarija in Turčija. Razpor zaradi meje v Rodopskih gorah je poravnán. Komisija je odločila, da so preporne vasi bolgarske, torej bo bolgarska vlada imela pravico izterjavati davek. Bolgari pa bodo s temi vasmi pač malo na boljšem, ker davek bodo mogli dobiti le z največjo silo. Najbrž bodo oblastva rajši davek pustila, nego bi vselej pošiljale v gore vojakov, ki bi se bojevali s pogumnimi gorjanci.

Pruska gospodska zbornica je vsprejela kmetsko-občinski red. Z novim občinskim redom se bode nekoliko omejil vpliv graščakov, in so zaradi tega mnogi konservativci v zbornici poslancev premembili občinskega reda ugovarjali. V gospodski zbornici so pa tudi konservativci glasovali za vladno predlogo in s tem pripomogli, da je stvar sedaj definitivno rešena.

Knez Bismarck. Glasila kneza Bismarcka neprestano obirajo sedanjega kancelarja in mu očitajo, da je zakrivil, da so razmere z Rusijo slabše, nego so bile pod knezom Bismarckom. S silo bi radi svet prepričali, da so prejšnja leta bili odnosi mej Nemčijo in Rusijo najboljši. Popolno pozablajo, da je Bismarck sam včasih v državnem zboru slikal nevarnost, ki Nemcem preti od zapada in vzhoda in da je Bismarck bil začel z Rusijo veliko narodnogospodarsko borbo, ki gotovo ni pospeševala dobrih odnosov z Rusijo.

Budgetni odsek francoske zbornice letos nenavadno počasi deluje. Predsednik zastoj opominja člane k hitrejšemu delu. Večina odsekovih članov niti k sejam ne prihaja. Večkrat se pripeti, da jih še tretjina ni pri seji. Zaradi tega se pa bodo odslej v uradnem listu objavljala imena članov, ki se udeležé kake seje, da svet izvé, kateri poslanci zanemarjajo svojo dolžnost.

Izvirni dopisi.

S Štajerskega, 13. junija. (Izlet aka d. društva „Triglava“ v Ljutomer.) [Dalje.] Vrhunec te slavnosti — smelo imenujemo ta izlet nekako narodno slavnost — bil je koncert, ki je bil določen na večer. Ljudstva, odličnega in priprostega, nabralo se je v teku popoldne toliko, da so postali precej obširni prostori Vavpotičeve gostilne precej pretesni. Več nego polovica udeležencev morala je stati, mnogi celo oditi.

Med navzočimi so bili razven že gori naštetih prečastiti ljutomerski dekan Skuhala v spremstvu več č. gg. duhovnikov, gospod okrajni glavar prof. Attems z dvema uradnikoma pri okrajnem glavarstvu, razven teh še mnogo odličnih gospej in gospodov.

Vse točke koncerta vršile so se tako izborno, da so se morale brez izjeme ponavljati. Med koncertom nastopil je slavnostni govornik g. cand. prof.

Fr. Gestrin, kateri je v prelepih besedah Triglavom in vsem navzočim gorko na srce polagal ljubezen do mile naše domovine, ljubezen do materne jezika, ljubezen do vsega, kar prija našemu domu, našemu narodu, ter sklenil z besedami: „Sveto služimo svoji domovini!“

Izmed moških zborov, katere je vodil že dobro znani pevovodja g. drd. med. Hinko Šuklje, je poslušalcem najbolj ugajala G. Ipavčeva pesem „Savska“. Vidno presenečil je vse navzoče mešani zbor ljutomerske čitalnice s pesmima: „Lastovki v slov“ in „Domovini“. Da so se vsi ti zbori tako izborno izvršili, ne gre hvala samo pevovodji, ampak še posebno vrlim pevcem ljutomerske čitalnice, kateri so s svojimi močmi pripomogli Triglavom.

Vrlo dobro obnesli so se vsi komadi tamburaških zborov iz Gradca in Cvena. Kakor so evenski tamburaši pokazali, da se dá tudi v kratkem času precej doseči, če je volja vstrajna, tako so nas tamburaši društva „Hrvatska“ uverili, kako se pride po dolgotrajnem trudu do vrhunca umetnosti.

Po koncertu bila je prosta zabava.

Drugi dan dali so nam Ljutomerčani novo priliko, občudovati njih gostoljubnost. Znani rodoljub g. Mikl, trgovec v Ormožu, povabi vse udeležence izleta na svoj vinograd v jeruzalemskih goricah. Komu izmed častitih bralcev pač niso znane vsaj po imenu jeruzalemske gorice, gorice, ki rodijo najboljšo kapljico na slovenski zemlji? Kdo bi torej še dvomil na tem, da so vsi z veseljem — morda kdo tudi z nekako tiho in vznemirjajočo slutnjo — sprejeli to vabilo?

Okoli 9. ure podamo se torej pod vodstvom g. notarja Šlambergerja v spremstvu mnogih ljutomerskih gospic na pot. Res vsakega Slovenca — če ima le nekoliko pristnega slovenskega čuta v sebi — se mora polastiti neko rajsko veselje, ko se vidi v sredini tako lepih krajev, sredi najlepših slovenskih goric. Pač hvaleznega srca lahko vsak Slovenec proti nebu vsklikne, proti nebu, ki je tako krasne kraje dalo ravno slovenskemu narodu v last. Med potom svirala je godba, a grom topičev pozdravljal nas je že od daleč. (Konec prih.)

Od Gorenjega jezera v severni Ameriki, dné 1. junija. Zjedinjene države severne Amerike praznujejo te-le dneve solnčnega leta:

Vse nedelje celega leta in dan prvega januvarija. V teh omenjenih dnéh zaprte so pošte, krčme, prodajalnice, uradnice. Pristen Američan drži se bolj doma, počiva, ter se zabava popoldne v družinskem krogu. Zaklenjena mora imeti slednji gostilničar saj poglavitna sprednja vrata.

Pri stranskih vhodih, sevéda, utihotapijo se kaj radi ječmenove kapljice potrebni in željni. In sleherni „saloon-keeper“ (oštir) si misli: take žejne napajati je zá-me dobro delo in to mi tudi veleva moj stan'.

V nekaterih krajih praznujejo tudi veliki petek. Izvzemši teh ravno navedenih obhajajo se še štirje državni prazniki, namreč: 1) 4. julij, 2) zadnji četrtek novembra meseca, 3) 22. februarij in 4) 30. maj. (Sv. katoliška cerkev ima tukaj zapovedane praznike: 1. vsako nedeljo celega leta in 2. še šest drugih zapovedanih praznikov [Vnebohod, Vnebovzetje, Vsi Sveti, Device Marije čisto spočetje, Sv. dan in Novo leto]).

Vsak zaveden Američan je ponosen na 4. dan julija. Anglež piše mesec ta: „July“, izgovori pa: „Žuláj“ (prav tako, kakor pravi tista zavozlana pesem: „Žulaj, pa zakaj!“). To je dan veselja, radovanja in navdušenja. Spominski praznik je to, ko se je pred dobrimi sto leti prvotnih 13. države oprostilo angleškega žuljavega jarma. Otovrej je vse po koncu in na nogah. Zadnji četrtek meseca novembra je vselej praznik očitne zahvale za vse tekome jednega leta od Stvarnika podeljene in prejete dobrote.

Dné 22. februarija leta 1732 porodil se je Juraj Washington. Temu američanskemu očaku in osvoboditelju — rekel bi, „američanskemu Gedeon-u“ — v vedni spomin, zahvalo in čast praznuje se njegov rojstveni dan.

Dné 30. maja (minolo soboto) praznovali smo pa praznik pokladanja vencev („the decoration day“, reci: „dzi dekorešen dee“) Grobovi v zadnji vojski (1861.—1865. leta) palih junakov obiskujejo se omenjenega dné polagajo vence in zelenje, ter v navdušenih govorih proslavljajo se njih zasluge za domovino, jeklen značaj, neizcrpna vstrajnost in sveta zvestoba do mirno-hladnega groba. Tudi v takih narodnih praznikih pošte in prodajalnice počivajo.

— Meščanska ta vojska trajala je nekamo štiri leta. Južne in severne Zjedinjene države severo-američanske (United States of North-America) stale so si nasproti v bratomornem klanju in strahovitem boju. Poglavitni uzrok bilo je robstvo. Južne države hotele so imeti še nadalje ljudi sužnje. Severne pa odločno ne, češ, vsak človek bodi prost, in ne pa, kakor nema živina. Zaradi tega nastane pogubonosni razdor. Južne države se hčejo ločiti in biti same zá-se. „Ne boš dal, nikakor ne!“, bil je energičen odgovor severnih ter neustrašenega prezidenta Abrahama Linkoln-a.

Kar se vname vojska strašna, huda in dolga. Skoro tri milijone vojakov je nosilo morilno orožje. Do 2000 bilo se je manjših ali večjih bitek. Čez 360.000 moralo jih je v prerane grobove. Konečno so severni premagali. Ko so se zmagonosno povrnili nazaj v prestolno mesto Washington, stal je pri vhodu veličasten slavolok s pomenljivim napisom: „Jedini dolg, katerega imajo zopet Zjedinjene države, je ta, da ne bodo mogle nikoli poplačati svojih zvestih in hrabrih vojščakov“. In istinito! Nobeden kralj, nobeden vladar, nobena dežela na širnej zemlji ne plačuje tako radodarno, — skoro bi rekel: razkošno, — danes še v ovi vojski poškodovane može, njihove vdove, sirote, zadete kraje, — kakor baš Zjedinjene države.

Slavni general John Logau vvede na to leta 1868 na želje in priprošnje mnogih ta praznik in ga postavi na 30. dan meseca maja. Vzlasti ga slovesno praznujejo države ležeče na jutranji strani reke Mississippi.

Poljski praznovali so veleslovesno dan 3. maja kot stoletni spomtn na poljsko ustavo. Ob 10. uri pred tega dné imeli so z leviti službo božjo. Sosednji duhovniki so bili vsi povabljeni in tudi navzoči. Lepo je gledati poljske huzarje z golimi meči in v starodavni vojaški opravi korakajoče za godbo. Zvečer je bila v ta namen predstava v gledališču. Takaj kakor tudi v cerkvi pla se je pesem: „Ješče Poljska nije propala“. Slavnostni govor imel je spreten govornik z imenom: Power, Američan, — sevéda, v gibčni angleščini. Proslavljal je nekdanje poljske junake, hvalil ono konstitucijo, poleg pa nekoliko udrihal tudi po — Avstriji. Zameriti mu ne kaže; mož je slabo poučen v evropskih odnošajih. Menda komaj vé, kje Dunaj leži. — Doletela je isti večer i mene prvokrat v življenju izvanredna čast, da sem sedel med „preroki“ na gledališkem odru.

Letoŕnjo spomlad so tu po mnogih deželah gozdi goreli. Škode znašajo na milijone. Tudi okoli našega mesta je dlje časa strašil gozdni ogenj. Več dni ležalo je vse mesto in okolica v gozdnem dimu. Prav tako se mi je zdelo, kakor kedaj po zimi v Ljubljani, kadar je prav meglen dan, samo malo drugače je „dišalo“. Prav tako, kakor da bi kak gorenjski Matevž „kopo štoral“.

Z angleškega župnišča, kjer je bil ravno tedaj sv. misijon, se je v daljavi tako lepo videl ta veličasten požar.

Pred tremi tedni bi bili skoro pogoreli! Le to je dobro, da „skoro“ še nikoli ni zajca vjel ter tudi ne — pogorel. Točno opoldne jel je „zvon sile“ na našem magistratu neznansko nabijati. Ljudje skupaj. „Ogenj, ogenj!“ Prav blizu naše cerkve valil se je gost, črn dim v višave in ogenj stegoval ojstre svoje jezičke kvišku. Ravno obedoval sem. Kar najedenkrat tolik vriš, letanje ljudij in ropotanje vóz. Med vse to pa še jeden žid pred menoj stoji, kakor bi ga iz jasnega dalo. Ta sitnost sitna sili v mene, naj brž pregledam njegove molitvene bukvice in povém uzroke, zakaj jih nihče noče kupiti. Res, v naglici pogledam. Bile so to bukvice z nemškimi črkami v češkem jeziku. Živ krst ne bo ti takega molitvenika rabil; — k večjemu kak volapük-ec. Nestrpno hitim ven, on za menoj. Vse polno je že okoli praskačega ognja sveta. Več brizgalnic nastavijo, jedno prav pred našo cerkvijo. Štiri poslopja so pogorela. V jednom izmed teh stanovali so tudi naši. Zvečer, ko pridejo z dela (iz jame), najdejo kup pepela in še nekaj žrjavice. Videl sem jih jokati. Tudi jednega „knofa“ si niso oteli, — jedino delavno obleko, ki so jo na sebi imeli. Za vse mesto je bila velika nevarnost. Suša velika in sapa. Daleč na okoli je nosilo goreče deske. Pri našem župnišču jel je že plot goreti. Res da, naša cerkev je zavarovana za 30.000 gld., vendar bilo bi nam veliko škode.

Zalokar.

Dnevne novice.

(Gledé novega poštnega poslopja v Ljubljani) in po nekaterih drugih mestih predložil bode minister, kakor poroča „Fremdenblatt“, še v tem zasedanji dotično osnovo zakona. Troški so proračunjeni za omenjene zgradbe na 1.300.000 gld., ter se bode svota izposodila pri prvi avstrijski hranilnici.

(Osrednja komisija za umeteljne in zgodovinske spomenike.) V zadnji seji tega društva izročil je dopisnik, g. gardni ritmojster V. Beneš, dve dragoceni akvarelni risbi starih stenskih slikarij blejske cerkve na Gorenjskem.

(Izpred porotnega sodišča.) Dné 12. t. m. je bil pred porotniki Jožef Snoj, 21 let stari zidar iz Nadgorice pri Črnučah zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe. Zaból je namreč dné 1. oktobra l. l. brez uzroka rekruta Janeza Novaka iz Vira v desno stran hrbta tako nevarno, da se je ta takoj zgrudil in so ga morali odvesti v deželno bolnišnico; ni sicer umrl, a ker mu vsled prizadete rane gnjijejo pljuča, ni misliti, da bi ozdravel. Snoj prizna, da je on to storil, vendar pravi, da je storil v pijanosti. Porotniki so ga spoznali soglasno krivega in sodišče ga je obsodilo na štiri leta ječe, poostrene vsaki mesec s postom, vsako leto dné 1. oktobra pa v temnico in trdo ležišče. Poleg mora obsojeni plačati Novaku 200 gl. odškodnine. — Dné 13. t. m. je bil pri obravnavi obsojen 52 let stari oženjeni krojač Franc Fik iz Bitnja zaradi ponarejanja srebrnega denarja na pet let težke ječe. Dné 30. maja t. l. prijel je namreč Fika mestni stražnik Kranjc, ker je Fik v Dolgih ulicah skril 14 ponarejenih srebrnih goldinarjev. Ko so preiskali tudi njegovo stanovanje v Bitnju, našli so razne priprave za ponarejanje denarjev. Zatoženec je bil že dvakrat poprej kaznovan zaradi ponarejanja denarjev, in se je zagovarjal, da ni imel namena izdajati denarjev med ljudi. A porotniki tem besedam niso verjeli in ga spoznali krivega. — Pri drugi obravnavi obsodili so isti dan Jožefa Furlana iz Lož pri Vipavi na pet let težke ječe, ker je svojega strica tako telesno poškodoval, da je vsled tega umrl dné 2. maja. — Tretji je bil ta dan na vrsti 14-letni dijak Jožef Wilenbart zaradi hudodelstva posilstva, a je bil na podlagi izjave porotnikov oproščen. — S tem je zaključena letošnja druga dôba porotnega sodišča v Ljubljani.

(Kranjska c. kr. kmetijska družba.) Iz poročila o delovanju kmetijske družbe v minolem poslovnem letu posnamemo, da je pristopilo družbi na novo 306 udov, tako da šteje sedaj že nad 1900 udov in ima 51 podružnic. Udje dobivajo gospodarski, dobro vrejevani list „Kmetovalec“ in imajo pravico dobiti vsako leto nekaj sadnih dreves iz društvene sadjarske šole. Poleg tega dobivajo društveniki tudi sicer drevesca za polovico prave cene od družbe. Iz društvenih računov se razvidi, da je imela družba zadnje leto denarnega prometa 125.000 gld. Poljedelsko ministerstvo, deželna vlada in deželni odbor kranjski so prav zdatno podpirali delovanje kmetijske družbe tudi v preteklem letu.

(Za praznik sv. Alojzija) dné 21. junija delajo se v Rimu v cerkvi sv. Ignacija velikanske priprave. Iz vseh delov sveta dohajajo v krasnih vezeh podpisane pole katoliške mladine, ki se bodo isti dan položile na grob sv. Alojzija. Med temi je posebno krasen album, ki ga je poslal španski mladi kralj z dvema svojima sestricama. Lep pergamen je došel tudi iz Ljubljane. Izvršile so ga uršulinske učenke v Ljubljane, nosi pa krasen napis: Sv. Alojzij, sprejmi nedolžnost v svoje varstvo! — Opozarjamo tudi g. osnovele Alojzijevih slavnosti za mladino na formulare blagoslova otrok, katerega naznanja „Danica“ št. 24 in ga je najti v „Benedictionale Romanum“.

(Preselitev.) Gospod dr. Franc Jurtela, advokat na Ptuj, naznanil je dné 1. t. m. odboru advokatne kamore štajerske, da se namerava po preteku treh mesecev preseliti v Šmarje pri Jelšah.

(Šolska veselica v Starem Trgu pri Ložu.) Krajni šolski svét v Starem Trgu pri Ložu priredi dné 22. junija t. l. šolsko veselico v proslavo tristoletnice sv. Alojzija z nastopnim vspeedom: 1. Ob polu 9. uri zjutraj služba božja; 2. po sv. maši izlet šolske mladine k sv. Ani; 3. pogostovanje otrok; 4. petje, deklamacija, telovadba, otroče igre; 5. sklep slavnosti ob 2. uri popoldne, ter razdelitev spominkov.

(Nesreče.) Na sv. Antona dan 13. t. m. našli so med Visokim in Hotemažami mrtvega moškega. Kakor so zvedeli, odpeljela sta se 12. t. m. ob

11. uri zvečer iz gostilnice Josipa Senice v Hotemažah 55letni Jan. Kmet iz Britofa in Jak. Hribar iz Predoselj s praznim vozom pijana proti domu. Najbrže da je Kmet padel z voza in se ubil. — Na Brezji pri Dobrovi vtonila je 14. t. m. v vodnjaku poldrugo leto stara deklica Urš. Dolenceva, hči posestnika Greg. Dolenca.

(Sv. Primož in Felicijan med Slovenci.) K podlistku, ki smo ga nedavno objavili v našem listu, piše nam župnik iz Proseka, velečast. gosp. J. M. Martelanec: „Podlistku „Sv. Primož in Felicijan med Slovenci“ bodi dodano, da tudi v tržaški okolici sv. Primož ni nepoznan. V Sv. Križu tržaške okolice je hrib nad morjem „Hrib sv. Primoža“ imenovan; na tem hribu je v prejšnjih časih stala cerkev sv. Primoža; zadela jo je ista osoda, kot marsikatero drugo; sedaj se vidi od cerkve le še razvalina. — V Proseku pa je prelep marmornat kip sv. Primoža na velikem oltarju kot pendant kipu farnega patrona sv. Martina. V prejšnjih časih nahajalo se je mnogo moških, ki so bili krščeni na ime sv. Primoža; sedaj pa živi le jeden sam več tega imena.

(Sodna okraja Kočevje in Vipava — okužena vsled živinske bolezni.) Po uradnih poročilih je dokazano, da se je kuga v gobci in parkljih v občinah Gotnica, Knežja Lipa, Srednja Vas, Morovec in Kočevska Reka okraja Kočevja pokazala in da je razširjena že med živino 50 hlevov. Tudi v sodnem okraju Vipava, v političnem okraju Postojna, se kuga hitro širi. Dež. vlada je zatorej vsled živinske kuge sodna okraja Kočevje in Vipava po vsem njiju obsegu izjavila za okuženi pokrajini in je odredila: 1. Promet s prežvekovalci in prašiči iz obeh teh sodnih okrajev in v oba ta dva okraja je prepovedan, promet z zgoraj zazaamenovano živino v mejah istih dveh sodnih okrajev pa, ako se izpolnjujejo zaporne odredbe, po okuženih krajih dovoljen. 2. Uporabljati in prodajati mleko v nekuhanem stanju je v obeh krajih prepovedano. 3. Dopustilo, da je smeti klati bolno živino za užitek, je zavisno od mnenja dotičnega živinozdravnika. 4. Živinski semnji (izvzemši konjske semnje) so v navedenih dveh sodnih okrajih prepovedani. Ta kuga zanesla se je, kakor je dokazano, s hrvaškimi prašiči, zatorej je kranjska deželna vlada, da se zabrani nadaljna zatrositev te kuge iz Hrvaške in Slavonije, s tuuradnim razglasilom z dné 29. maja t. l., izdano prepoved, da iz velikih županij Verovitica in Belovar ni smeti uvažati parkeljate živine, raztegnila na vso Hrvaško in Slavonijo. Zatorej je odslej vvoz parkeljate živine (goved, ovác, kozá in prašičev) iz teh dežel na Kranjsko prepovedan. Ta prepoved se ne uporablja na prevoz take živine po železnici.

(Nabiralci denarja za cerkveno stavbo obsojeni zaradi beračenja.) S tem naslovom poroča „Süd. Post“ nastopno: Neko posebno obsodbo je nedavno izreklo okrajno sodišče na Vrhniki. Deželna vlada kranjska je po posredovanju knezoškof. ordinarijata v Ljubljani dovolila pobirati radovoljne doneske za popravo božjepotne podružnične cerkve na Kureškcu. Dva moža, ki sta po sodnijskem okraju vrhniškem pobirala darove v ta namen, prijeli so orožniki. Sodišče na Vrhniki ju je obsodilo zaradi nedovoljenega beračenja in jima naložilo tri dni zapora poostrenega en dan s postom. Obsojena se nista pritožila in sta kazni prestala. — Pozneje je zvedela za to zadevo generalna prokuratura na Dunaju. V njenem imenu je pred nekaterimi dnevi vložil generalni prokuratur dr. Schrott proti obsodbi ničevno obtožbo v brambo zakona. V svojem utemeljevanju pravi generalni advokat, da treba z vso odločnostjo nasprotovati pravnim nazorom omenjenega sodišča. Kdor berači, prosí darov za svojo potrebo; kdor torej nabira milodarov za javen namen, tak ne spada med berače in kaznovati se le more zaradi pregreška nedovoljnega nabiranja, ako ne bi imel za to oblastnega dovoljenja. — V tem slučaju pa sta dotična imela postavno dovoljenje in zato obsodba posega v pravice pristojne politični gosposki. Ker je pa razsodba tudi gledé na utemeljevanje nepopolna, zato je želeli, da se stvar še jedenkrat obravnava in sicer pri mestnem delegiranem okr. sodišču v Ljubljani, ker je ondi tudi državno pravdnništvo, ki more stvar neposredno proučiti. — Kasijski dvor je pod predsedstvom dr. Habietinkovim v smislu tega predloga določil: Z razsodbo okr. sodišča na Vrhniki je bil zakon kršen; razsodba po vsem obsegu se uniči in odločitev se izroči c. kr. mestno-delegiranemu sodišču v Ljubljani. — Ob-

sojenca sevėda sta že dostala kazni; za-nju je to brez pomena, le upanje smeta imeti, da se morda kdaj ozivi zakon, po katerem bodo dobili po nedolžnem obsojeni kako odškodnino.

(Okrajna bolniška blagajna za politični okraj novomeški) naznanja tem potom, da je sl. vlada na prošnjo obnega zbora in po zaslišanju strokovnjakov določila dnevno mezdo: I. za učence 20 kr., II. pomočne delavce 40 kr., III. delavce 60 kr., IV. delavce 90 kr., in za delovodje 1 gld. 10 kr. Računala se bode ta mezda od 1. junija in bodo dohodki vsled iste manjši; daje se 60 odstotkov navedene dnevne mezde (n. pr.: ako zbolí pomočni delavec, dobi 24 kr. podpore na dan in brezplačno zdravniško pomoč in zdravlilo). — Dohodkov je imela blagajnica prvo četrtletje 212 gld. 99 kr., troškov 87 gld. 70 kr., dosedaj se je izplačalo 28 tednov bolniške podpore v znesku 86 gld. 55 kr., h kateri svoti pa še pridejo troški zdravnikov in zdravil. — Opozoriti imamo zadnjokrat, da ima vsak obrtnik naznaniti svoje delavce in učence pri okrajni bolniški blagajni, sicer bode doletela iste mojstre kazni, kateri ne naznanijo delavce ali učence v teku treh dni po vstopu v delo ali izstopu iz dela. — Nadalje naznanja odbor, da za bolniško blagajno zdravijo gg. zdravniki: za Novo Mesto in okolico dr. Vavpotič in dr. Val. Bervar (dr. Bervar tudi za županstva Mirna Peč in Trebnje), dr. Kulovic za Toplice in okolico in dr. Poš za Žužemberk in okolico. Vsak oboleli član ima se izkazati z legitimacijo, katero dobi precej po naznanilu vstopa k bolniški blagajni, dotičnemu zdravniku, kateri ga zdravi in se ima ob enem naznaniti pri blagajni. Razven bolniške podpore, katero dobiva oboleli član skozi 20 tednov, brezplačnih zdravil in zdravniške pomoči, gré tudi vsakemu članu v slučaju smrti 20kratna dnevna mezda za pogrebne troške. — Plačati ima delavec dva dela doneskov, jeden del delodajalec, kakor tudi ves donesek za učence iz lastnega žepa; strogo prepovedano je (po postavi bolniških blagajn od leta 1888, drž. zak. št. 33, § 68) delavcem več odtrgati, kakor dva dela za donesek; stvar delavcev je, naznaniti take delodajalce, kateri jim to krivico delajo, bolniški blagajni.

Načelnništvo.

(Hrvatsko slovstvo.) „Prijeleged grčke i rimske literature“ s izvadkom iz starina. Sa XVII. tablica. Za gimnazije napisao Fr. Marn, profesor kr. gimnazije zagrebačke. U Zagrebu. Tiskom dioničke tiskare 1891. Cena 1 f. Tako se zove nova naučna hrvatska knjiga, o kateri piše „Obzor“: Že dolgo časa se je čutila v naših gimnazijah potreba take prirodne knjige, iz katere bi mogli učenci višjih gimnazij dobivati kratek, a vendar popoln pregled grške in rimske literature. Taki potrebi zadovoljil je g. pisatelj, ki povsem jedrnat in kratko predočuje klasično književnost. Knjiga je namenjena v prvi vrsti dijakom na gimnazijah, a bo gotovo dobro došla tudi drugim.

Raznoterosti.

— Nesreče na morju. Po statističnih podatkih ponesrečilo se je v minulem letu 200 parnikov in 921 jadnikov. Izmed 200 parnikov bilo je 113 angleških, 14 nemških, 12 francoskih, 9 norveških, 2 laška. Od jadnikov bilo je 334 angleških, 118 norveških, 109 amerikaških, 61 francoskih, 50 nemških, 50 laških. —z—

— Mnogojzičen „Oče-naš“. V Londonu izdali so knjigo, ki obsega „Oče-naš“ v 300 jezikih. Vsak „Oče-naš“ je tiskan s črkami dotičnega jezika, tako da je v znameniti knjigi 300 abeced. Že pred 50 leti izšla je taka knjiga na Dunaju, v kateri je pa bilo zastopanih samo 200 jezikov. —z—

— Židje pomnožili so se na Dunaju od 1880. do 1890. l. od 72. 222 na 118.495 oseb! —z—

Telegrami.

Dunaj, 15. junija. Predsednik Smolka bajé pri budgetni debati ne bode predsedoval v državni zbornici. Jutri nastopi svoj odpust in bode namesto njega predsedstvo vodil Chlumecky, oziroma dr. Kathrein.

Dunaj, 15. junija. V posebnem odseku za pregled opravnega reda izrekli so se vsi govorniki za skrajšanje budgetne debate, ne da bi se omejevala govornika svoboda. Sestavil se je pododbor, ki ima sproženim mislim dati primerno obliko.

Dunaj, 16. junija. Finančni minister predloži zbornici poslancev budgetni provi-

zorij do konca julija. Ko je minister Welsersheimb odgovoril na Heilsberga in Marcheta interpelacijo, začela se je generalna budgetna debata. Za je vpisanih 14 govornikov, proti pa 13. — Poslanec Grégr je izjavil, da hoče imeti političen govor. Njegova stranka, za katero stoji češki narod, je narodna, avtonomistična in v resnici svobodoljubna. Govornik zavaruje svojo stranko proti očitaniu, da je prenapeta in državi nevarna. Njegova stranka želi, da se izpolnijo naloge našete v prestolnem govoru. Govornik svari Poljake proti zvezi z Nemci in pravi, če se pravično ne reši češko vprašanje, se bode pesimizem vedno bolj širil na Češkem. Njegova stranka se bori za narodni obstanek naroda češkega, kar neso več strankarske zahteve, temveč je stvar vsega češkega naroda. (Rokoploskanje na mladočeških klopeh.) — Javorski je izjavil, da se Poljaki trdno držé avtonomije in gledajo na moč države. Z zahtevami prestolnega govora so popolnoma zadovoljni. Gališki poslanci bodo podpirali vlado, če bode skrbela le za razvoj Galicije in se posebno ozirala na narodnogospodarske želje.

Basel, 15. junija. V nedeljo ob 2¹/₄ uri odšli osobni vlak po jurski železnici je vozil ravno čez reko Birs, ko se je železniški most podrl. Dva osebna vagona, poštni in pratežni voz zvrnili so se v reko. Do danes popoldne izveleli so 49 mrtvih, 30 mrtvih je še gotovo v vodi. Ranjence odpeljali so v Basel. Ker je voda velika, je jako težavno iskati mrliče. Vse je prestrašeno.

Carigrad, 15. junija. Na mesto starega Weisselpaše je imenovan maršal Mahmud Hamdi definitivno poveljnikom voja v Drinopolji, ki bode energično zatiral roparstvo. Diplomati so simpatično pozdravili ukrenjene naredbe. — Ustaja v Yemenu je bila lokalnega značaja in brez večjega pomena. Red se je že pred petimi dnevi napravil. Čete so se v Syr odposlale le za varstvo. — Betlehemska aféra še ni poravnana. Kaže se, da se Rusija začinja mešati v to diplomatsko zadevo.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—115)

Tuji.

14. junija.

Pri **Maliču**: Josip Münster, stavbeni vodja; Vinzl, Sečanski, Schwarz, Bart, Welisch, trgovci; Harrich, potovalec; Modie, grofinja Lichtenberg, Bruckner in Kraus, zasebniki; z Dunaja. — Braun iz Stopave. — Dinklspil; Pamer, potovalec; Hüttner, inženér; Mazollini, zasebnik, s soprogo, iz Trsta. — Russ in Philippsohn, trgovca, iz Berolina. — Prugger, rudniški oskrbnik, iz Maribora. — Nadeniczek, inženér, iz Celja.

Pri **Sonu**: Fritz, zasebnica, iz Kočevja. — Stern, Felber, Nowak, trgovci, z Dunaja. — Hupka, logarski uradnik, s soprogo, iz Gorice. — Homan iz Radovljice. — König, potovalec, iz Budimpešte. — Jäger, potovalec, z Dunaja. — Urbanek iz Tržiča.

Pri **bavarskem dvoru**: Carlini in Pierobon iz Trsta. — Mauser, zasebnik, z Dunaja.

Pri **Južnem kotočvoru**: Rajec, duhovnik, iz Košane. — Mihač z Dunaja. — Franc in Marija Lovšin iz Vel. Lašič.

Umri so:

12. junija. Marija Svetlič, branječeva hči, 12 let, Dunajska cesta 15, jetika.

13. junija. Marija Dogan, hišna posestnica, 82 let, Po kopalniška cesta 4, marasmus senilis. — Karol Snoj, čevljar, 57 let, Kravja dolina 11, tabes dorsalis. — Franc Peninger, učenec, 16 let, Poljanski nasip 50, jetika.

14. junija. Frančiška Čamerlik, delavka, 19 let, Vrtno ulice 8, jetika. — Antonija Bokal, kajzarjeva hči, 7 dni, Havptmanca 16, slabost.

V bolnišnici:

12. junija. Marija Wolf, tapetarjeva žena, 27 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v milim.
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	73.70	14.0	sl. svzh.	del. oblac.	5.00 dež	
15. 2. u. pop.	73.67	21.4	sl. jzapad	oblačno		
9. u. zveč.	74.62	15.2	"	"		

Srednja temperatura 16.9°, za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

16. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92 gld. 55 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	92 " 45 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 10 "
Papirna renta, davka prosta	102 " 50 "
Akcije avstr.-ogerske banke	1019 " "
Kreditne akcije	299 " 75 "
London	117 " 45 "
Srebro	" " "
Francoski napoleonid.	9 " 29 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 54 "
Nemške marke	57 " 52 1/2 "

Prodá se

hiša

ob državni cesti, ki pelje iz Kranja v Tržič, 10 minut oddaljena od naposled imenovane trga, v katerem je jako razvita obrtnija. V hiši je sedaj dobro obiskovana gostilnica.

Hiša se prodá le zaradi premenjenja domovja.

Kaj več pové lastnik **Josip Mauerhofer**. P. Tržič.

(1)

Ravnokar je izšla v novi kaj lični izdaji **molitvena knjižica** z naslovom:

Steziica v nebesa.

Bukvice
pridnim otrokom
mesto podobic.

Izdala in založila

J. in Z.

Četrta tatis.

Radi primerne vsebine za otroke res kaj prikladna knjižica velja pol trdo vezana samo 10 kr. komad. Dobiva se v

Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Kovertes firmo
pripotica
Katoliška Tiskarna
po nizkej ceni.

Sargove glicerinovne specialitete.

Odkar sta izumila glicerinovne specialitete **F. A. Sarg** in **Karol Sarg**, rabi jih **Njeno Veličastvo cesarica** in drugi udje cesarske naše rodovine, kakor tudi mnoge tuje knežje rodbine. Te specialitete priporočajo: **prof. baron Lie ig**, **prof. pl. Hebra**, **pl. Zeissl**, **cesarski svėtnik pl. Scherzer** itd. itd., **dvorna zobozdravnika Thomas** na Dunaji in **Meister** v Gothi itd.

Glicerinovo mlo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatljici 65 kr., v deščicah po 3 koške vkupe 90 kr., v škatljici po 3 koške 60 kr.

Medeno glicerinovo mlo v zavitku po 3 koške 60 "

Tekoče glicerinovo mlo v steklenici 65 "

(Najboljše sredstvo za razkave noge in nečisto polt.)

Glicerinova ustna krema v steklenici 50 "

Glikoblastol (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lišajev itd.) v steklenici gl. 1. —

Toaletno karbol-glicerinovo mlo v zavitku po 3 koške 1.20

KALODONT, glicerinova zobna krema po —.35

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah. (36)